

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Vocabularium Hebraicum in Genesis

Kypke, Georg David

Regiomonti, 1754

VD18 13039253

Cap. L.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18383

iacuit, cubuit. תַּחַת infra. יֶשֶׁר *m.* mamma. רֶחֶם uterus.

26 גָּבֵר validus fuit. הוֹרֵה *m.* genitor. וְ הָרָה. תַּאֲוָה desiderium. וְ אֲנִיהַ *al.* terminus. וְ תַּאֲרָה determinavit. גְּבֻעָה *f.* collis. עוֹלָם æternitas, mundus. גְּבֻעוֹת עוֹלָם colles æterni. נְזִיר *m.* separatus, Nasiræus. (27) זֵאֵב *m.* lupus. מִטְרָף discerpfit. יִטְרָף (אֲשֶׁר) lupus rapax. עוֹרַר *r.* præda. עַד mane. עֶרֶב vespera. חָלַק diuisit. שָׁלַל *m.* spoliium.

28 בֵּרַךְ benedixit. (29) בְּרָכָה *f.* benedictio. קָבַר præcepit. אָסַף congregavit. עַל פְּנֵי sepeliuit. מְעָרָה *f.* spelunca. (30) קֶבֶר e regione. אַחֲזָה *f.* possessio. בָּלָה sepulcrum. (32) מִקְנָה possessio. (33) צִוָּה *absoluit.* 3. *f.* Pi. §. 72. Apoc. *Inf.* Pi. אָסַף collegit. 3. *f.* k. § 3. *f.* N. רָגַל pes. מָטָה *f.* lectus. גָּנַע exspiravit.

CAP. L.

1 נָפַל cecidit. בָּכָה fleuit. נָשַׁק osculatus est. (2) צִוָּה præcepit. רֹפֵא medicus.

Part.

Part. k. r. רָפָא sanauit. חָנַט condiuit.
 (3) מִלָּא impletus est. חֲנֻמִּים aromati-
 bus conditi. *Part. Paul.* (4) עָבַר tran-
 siit. בְּכִית fletus. חֵן gratia. (5) נִשְׁבַּע
 iurauit. *Hi.* adiurauit. מוֹת moriens.
Part. k. r. מוֹת. קֶבֶר sepulcrum. קָבַר
 sepeliuit. פָּרָה parauit, fodit. שׁוּב re-
 uerti.

7 זָקוּן adscendit. 3. f. k. עָבַר feruus. זָקוּן
 fenex. (8) מַטָּה m. paruulus. בְּקָר ar-
 mentum. עָזַב reliquit. (9) רֶכֶב currus.
 פָּרָשׁ eques. מַחֲנֶה castra. כָּבֵד grauis.
 (10) גֵּרָן c. area. עָבַר transitus. סָפַר
 planxit. מִסְפָּר planctus. אֵבֶל m. luctus.
 (11) יָשַׁב habitauit. (12) נָשָׂא deporta-
 uit. (13) אֲשֶׁר quod, quia, vbi. (14)
 עָלָה adscendit.

15 שׁוּב vidit. לִי forsan. שָׂטַם odit. שׁוּב
Hi. repondit, retribuit. גָּמַל retribuit,
 exhibuit. (16) לִפְנֵי ante. מוֹת mors.
 (17) כֵּן ita. אָנָּה quæso, obsecro. נָשָׂא
 tulit, condonauit. פְּשַׁע defectio, præ-
 uaricatio. חַטָּאת peccatum. רָע malus.
 3. pl. k. cum suff. בְּרַבְרָם quum lo-
 que-

querentur. (19) תַּחַת sub, vice, loco.

(20) חָשַׁב cogitavit. לְמַעַן contra.

propter. חִיָּה vixit. *Inf. Hi.*

21 יִרָאָה timuit. כִּלְכִּיל sustentavit. נָחַם con-

solatus est. לֵב cor. (23) שְׁלֵשִׁים ter-

tii. בָּרַךְ f. genu. (24) פָּקַד visitavit.

עָלָה adscendit. 3. *pr. Hi.* נִשְׁבַּע iuravit,

Hi. adiuravit. (25) עָצָם f. os, ossis.

מִזֶּה hinc. (subintel. מְקוֹם) (26) מוֹת

mori. חָנַט condiuit. יָשַׁם positus fuit.

3. *f. k. al. 3. f. Ho. a r.* שׁוּם ponere. אָרוֹן

arca, capsa.

